

Päivä Jeesuksen toiminnasta

”Jeesus sanoi heille: ‘Lähtekää minun mukaani. Minä teen teistä ihmisten kalastajia.’” (Mark. 1:17.)

Avaintekstit:

Mark. 1:16–45;
Joh. 1:29–42;
Mark. 5:41;
Luuk. 6:12;
3. Moos. 13.

Jokainen neljästä evankeliumista esittelee Jeesuksen maanpäällisen palvelutyön alkamisen aivan erityisellä tavalla.

Matteus esittelee Jeesuksen kutsumassa opetuslapsia ja sitten saarnamassa vuorisaaanaa.

Luukas kertoo siitä, miten Jeesus eräänä sapattina pitää Nasaretin synagogassa ”virkaanastujaissaarnan” tehtävänsä aloittamisen merkiksi.

Johannes kertoo siitä, miten Jeesus kutsuu muutamia varhaisista opetuslapsistaan. Sitten hän kertoo Kaanan häistä, joissa Jeesus suorittaa ensimmäisen ihmeensä.

Markuksen evankeliumi kertoo neljän opetuslapsen kutumisesta ja sitten eräästä sapatista Kapernaumissa ja siitä, mitä sen jälkeen tapahtui.

Tämä Markuksen evankeliumin alussa kuvattu ”sapatti Jeesuksen kanssa” antaa lukijalle käsityksen siitä, kuka Jeesus on. Tämän viikon tutkistelussa olevaan raamatuntekstiin on kirjattu vain muutamia Jeesuksen sanoja: lyhyt kutsu opetuslapseuteen, pahalle hengelle annettu käsky, ilmoitus toisille paikkakunnille siirtymisestä sekä spitaalisen parantumisen yhteydessä annetut ohjeet siitä, miten miehen pitäisi näyttää itsensä papeille saadakseen lausunnon puhtautestaan. Tekstissä korostuu toiminta, erityisesti ihmisten parantaminen. Tämän evankeliumin kirjoittaja käyttää mielellään sanaa ”heti” kuvatakseen Jeesuksen palvelutyön nopeaa etenemistä.

13.7. Pääkonferenssin ulkolähettyksen erityisuhrilahja: Lähetystyön tukeminen
Tämä tutkistelu on sapatiksi 13.7.2024

”LÄHTEKÄÄ MINUN MUKAANI”

Lue Mark. 1:16-20. Keitä Jeesus kutsui opetuslapsikseen, ja mikä oli miesten vastaus?

Mark. 1. lukuun ei ole kirjattu montaakaan Jeesuksen sanaa. Mark. 1:17 kertoo kuitenkin, mitä Jeesus sanoi kahdelle kalastajalle, Simonille (myöhemmin Pietari) ja tämän veljelle Andreakselle. Nämä kaksi seisovat Galileanjärven rannalla heittämissä verkkoa.

Kohdassa ei mainita venettä tai muita kalastusvälineitä, mikä voi tarkoittaa, että miehet eivät olleet varakkaita. Mark. 1:19, 20 (RK 2012) kertoo, että Jaakob ja Johannes olivat veneessä isänsä ja palvelijoiden kanssa, mikä viittaisi siihen, että heillä oli parempi taloudellinen tilanne kuin Pietarilla ja Andreaksella. Luukas kertoo kuitenkin, että Pietarilla oli vene, ja että Jaakob ja Johannes olivat Pietarin ja Andreaksen yhteistyökumppaneita (ks. Luuk. 5:1-11). Voi olla, että Markus tekee tarkoituksella eron näiden kahden veljesparin välillä osoittaakseen, että Jeesus kutsuu opetuslapsikseen sekä niitä, joilla on vähemmän resursseja, että niitä, joilla on niitä enemmän.

Jeesuksen kutsu näille kahdelle miehelle on yksinkertainen, suora ja profeetallinen. Hän kutsuu heitä mukaansa ryhtymään hänen opetuslapsikseen.

Pohdi, miksi miehet olivat heti valmiita jättämään kaiken ja seuraamaan Jeesusta. Mark. 1:16-20.

Joh. 1:29-42 täydentää kuvaa. Veljekset olivat Johannes Kastajan seuraajia ja olivat kuulleet hänen julistuksensa siitä, että Jeesus on ”Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin” (Joh. 1:29). He tapasivat Jeesuksen ja viettivät aikaa hänen seurassaan Jordanjoen läheisyydessä. Se, että he otivat vastaan Jeesuksen kutsun, ei ollut typerä päähänpisto eikä yritys paeta omaa elämäänsä. He olivat miettineet asiaa perin pohjin.

Todennäköisesti Markus ei mene turhiin yksityiskohtiin siksi, että haluaa korostaa Jeesuksen vaikutusvaltaa. Jeesus kutsuu ja auliit kalastajat vastaavat, minkä jälkeen heidän elämänsä, samoin kuin maailma, ei enää koskaan palaa entiselleen.

UNOHTU- MATON JUMALAN- PALVELUS

Lue Mark. 1:21-28. Mitä unohtumatonta tapahtui Kapernaumin synagogassa? Mitä hengellisiä totuuksia kertomuksesta löytyy?

Useimmilla kristityillä on joitakin unohtumattomia hetkiä kristillisessä vaelluksessaan, esim. heidän kastepäivänsä tai jokin vaikuttava saarna. Jotkut hetkistä saattavat olla jopa elämää muuttavia.

Näin saattoi olla joidenkin kohdalla myös Kapernaumissa sapattina, jota Mark. 1. luku kuvaa. "Ihmiset olivat hämmästyksissään hänen opetuksestaan. Hän opetti heitä niin kuin se, jolle on annettu valta, ei niin kuin lainopettajat." (Mark. 1:22.) Silloin saastaisen hengen vallassa oleva mies, johon Jeesuksen sanat olivat tehneet vaikutuksen, huusi: "Mitä sinä meistä tahdot, Jeesus Nasaretilainen? Oletko tullut tuhoamaan meidät? Minä tiedän, kuka sinä olet, Jumalan Pyhä?" (Mark. 1:24.) Jeesus ajoi pahan hengen pois miehestä.

Mieti sitä, mitä demonin sanat merkitsevät. Tuo paha henki oli tunnistanut Jeesuksen Jumalan Pyhäksi. Demonin tunnusti, että Jeesus on Jumalan pyhä lähettiläs, toisin kuin saastaiset ja epäpyhät Paholaisen joukot. Siksi jumalanpalveluksessa odottaisi olevan pyhiä asioita ja ihmisiä, ei epäpyhiä ja saastaisia. Kertomuksessa asetetaan hyvän ja pahan voimat selvästi vastakkain. Tässä voimme nähdä suuren taistelun todellisuuden. Ihmiset eivät ehkä vielä tiedä, kuka Jeesus on, mutta paha henki totisesti tietää ja tunnustaakin sen vielä julkisesti.

On ymmärrettävää, että Jeesus käski pahan hengen lähteä miehestä, mutta miksi hän käski henkeä olemaan vaihti? Tästä kohdasta Markuksen evankeliumissa alkaa ihmetystä herättävä teema: Jeesus pyytää olemaan hiljaa siitä, kuka hän on. Tutkijat kutsuvat tätä messiaaniseksi salaisuudeksi.

Jeesuksen kehotus vaieta tehtävästään on ymmärrettävä, jos ajatellaan hänen aikansa messiaanisten odotusten poliittista sävyä. Oli riskialtista olla Messias. Silti vaikenemiskehottusten rinnalla on ilmoituksia siitä, kuka hän on. Ajan myötä käy selväksi, että Jeesuksen identiteettiä ei voi piilottaa, ja totuus siitä, kuka hän on, nousee evankeliumin keskeiseksi sanomaksi. Ihmisten täytyy tietää, kuka Jeesus on. Sen lisäksi heidän on tehtävä päätös siitä, kuinka he suhtautuvat hänen tulemuksensa ja mitä se merkitsee heille.

TEKOJA SAPATTINA

Lue Mark. 1:29-34. Kuinka Jeesus auttoi Pietarin perhettä? Mitä hengellisiä opetuksia saamme tästä kertomuksesta?

Synagogajumalanpalveluksen jälkeen Jeesus vetäytyy Pietarin kotiin. Talossa on kuitenkin aihetta huoleen: Pietarin anoppi makaa kuumeessa. Jeesus ottaa Pietarin anoppia kädestä ja auttaa tämän jalkeille. Heti nainen alkaa palvella vieraitaan. Miten voimallinen esimerkki siitä, että ne, jotka Jeesus on pelastanut ja parantanut, alkavat sen seurauksena palvella toisia!

Markuksen evankeliumissa kerrotaan usein siitä, miten Jeesus parantaa koskettamalla sairasta ihmistä (ks. esim. Mark. 1:41; Mark. 5:41). On tosin niitäkin tapauksia, joissa koskettamista ei mainita (ks. esim. Mark. 2:1-12; Mark. 3:1-6; Mark. 5:7-13).

Jeesus ei lopettanut toimintaansa tuona päivänä vielä tuohonkaan. Auringonlaskun jälkeen monet tulivat Pietarin talolle parannettaviksi varmaankin nähtyään sen, mitä tapahtui synagogassa, tai kuultuaan siitä. Evankeliumin kirjoittaja ei selitä lukijoilleen, miksi ihmiset viivyttivät tulemistaan sapatin päättymiseen asti. Tämä osoittaa, että kirjoittaja oletti lukijoittensa tietävän sapatista. Tämä seikka vahvistaa sen, että Markuksen evankeliumin lukijat olivat sapatinpitäjiä.

Markus sanoo, että koko kaupunki oli kokoontunut oven edustalle tuona iltana (Mark. 1:33). Jeesuksella meni varmasti hyvän aikaa heitä kaikkia auttaessaan.

”Tunti tunnin jälkeen heitä tuli ja meni, sillä kukaan ei tiennyt, olisiko suuri Parantaja enää huomenna heidän keskuudessaan. Koskaan ei Kapernaumissa ollut nähty tällaista päivää. Riemuhuutoja ja iloääniä kajahteli ilmassa. Vapahtaja iloitsi aikaansaamastaan riemusta. Nähdessään niiden kärsimykset, jotka olivat tulleet hänen luokseen, hänen sydämensä tunsu syvää myötätuntoa, ja hän iloitsi voidessaan tehdä heidät jälleen terveiksi ja onnellisiksi.

Vasta kun viimeinen sairas oli parannettu, Jeesus lakkasi työstään. Yö oli jo pitkälle kulunut, kun kansanjoukko hajaantui ja hiljaisuus laskeutui Simonin kodin ylle. Pitkä, innostava päivä oli päättynyt, ja Jeesus kaipasi lepoa. Mutta kaupungin ollessa vielä uneen vaipuneena 'varhain aamulla, kun vielä oli pimeää, hän nousi, lähti ulos ja meni autioon paikkaan; ja siellä hän rukoili.' (4AO 215, 216.)

JEEСУKSEN PALVELU- TYÖN SALAISSUUS

Lue Mark. 1:35-39. Mitä opetuksia saamme siitä, mitä Jeesus tässä teki?

Jeesus nousi ennen auringonnousua ja meni hiljaiseen, aution paikkaan rukoilemaan. Mark. 1:35 korostaa rukousta Jeesuksen toiminnan keskipisteenä. Muut jakeen verbit ("nousi", "lähti ulos" ja "meni") ovat alkukielessä aoristimuodossa, joka viittaa teon hetkellisyyteen. Verbi "rukoilla" sen sijaan on imperfektimuodossa, jota käytettiin ilmaisemaan jatkuvaa tekemistä. Jeesus oli rukoilemassa tai hän jatkoi rukoilemistaan. Tekstissä korostetaan myös, kuinka varhain Jeesus meni ulos. Hän siis vietti aikaa yksin rukouksessa. Se ei ollut hetkessä ohi.

Kaikista evankeliumeista paljastuu, että Jeesus oli rukouksen mies (Matt. 14:23; Mark. 6:46; Joh. 17). Tässä lienee yksi salaisuuksista voimaan, joka Jeesuksella oli palvelutyössään.

Lue Luuk. 6:12. Mitä opimme Jeesuksen rukousemästä?

Monet kristityt ovat asettaneet itselleen vakituiset ajat, jolloin he rukoilevat. Se on hyvä ja oikea tapa, mutta siitä voi helposti tulla rutiini, joka alkaa tuntua mekaaniselta toistolta. Yksi tapa rikkoa kaavaa on silloin tällöin muuttaa rukousaikaa tai rukoilla toisinaan tavallista pidempään. Tarkoituksena ei ole lukita itseään toimintatapaan, jota ei voida muuttaa.

Pietari ja muut eivät lähde Jeesuksen mukaan rukouspaikalle. Ehkä he silti tiesivät paikan, sillä sieltä he löytävät hänet. Heidän huomautuksensa siitä, että kaikki etsivät Jeesusta, viittaa siihen, että he olettivat Jeesuksen jatkavan edellisen päivän tapaan parantamalla ja opettamalla lisää. Yllättäen Jeesus kieltäytyy ja viittaa laajempaan palvelukenttään: "Me lähdemme nyt täältä ja menemme naapurikyliin. Minun on saarnattava sielläkin, sitä vartenhan minä täällä olen." (Mark. 1:38.)

Jos Jeesuskin tarvitsi paljon aikaa rukoillakseen, entä me sitten? Kuinka paljon meidän tulisi viettää aikaa rukouksessa? Mitä Jeesuksen esimerkki opettaa meille?

PYSTYTKÖ PITÄMÄÄN SALAISUU- DEN?

Lue Mark. 1:40-45. Mitä teksti opettaa Jeesuksesta ja siitä, kuinka hän suhtautui yhteiskunnan hyljeksittyihin?

Spitaalilla ei viitata ainoastaan Hansenin tautiin eli lepraan. Raamatun "spitaali" voitaisiin kääntää ajatuksella 'suuresti pelätty ihotauti', sillä spitaalina pidettiin myös muita ihosairauksia. Hansenin tauti on levinnyt muinaiseen Lähi-itään ehkä n. 300 eKr. (ks. David P. Wright ja Richard N. Jones, "Leprosy", *The Anchor Bible Dictionary*, osa 4 [New York: Doubleday, 1992], s. 277-282). Tekstin spitaalisella saattoi siis olla lepra, vaikka emme voi varmaksi tietää, mistä mies kärsi. Vakavaa se oli joka tapauksessa.

Spitaalinen panee toivonsa Jeesukseen ajatellen tämän voivan puhdistaa hänet. Spitaaliset olivat rituaalisesti epäpuhtaita ja heidän piti pysyä erillään muista (3. Moos. 13:45, 46).

Jeesus liikuttuu ja tuntee myötätuntoa miestä kohtaan ja koskettaa tätä. "Jeesuksen kävi häntä sääliksi. Hän ojensi kätensä, kosketti miestä ja sanoi: 'Minä tahdon. Tule puhtaaksi.'" (Mark. 1:41.) Kosketuksen olisi pitänyt tehdä Jeesus epäpuhtaaksi iltaan saakka, jolloin hänen olisi pitänyt kylpeä olakseen jälleen rituaalisesti puhdas (vrt. 3. Moos. 13-15). Markus tekee kuitenkin selväksi, että Jeesuksen kosketus puhdistaa miehen. Jeesus ei siis saastunut koskettaessaan häntä.

Jeesus lähettää miehen papin luo käskien häntä antamaan Mooseksen tällaisia tapauksia varten määräämän uhrin (ks. 3. Moos. 14). Läpi Markuksen evankeliumin Jeesus puolustaa kaikkea, mitä Mooses opetti (ks. Mark. 7:10; Mark. 10:3, 4; Mark. 12:26, 29-31). Uskonnolliset johtajat toimivat aivan toisin. He hämärsivät Mooseksen opetusten alkuperäisen tarkoituksen (ks. Mark. 7, 10, 12). Tämä selittää, miksi Jeesus käski miehen vaieta (Mark. 1:44). Jos mies kertoisi Jeesuksen parantaneen hänet, se voisi papin Jeesusta kohtaan tuntemien ennakkoluulojen takia vaikuttaa papin päätökseen miehen puhtaudesta.

Parantunut spitaalinen ei kuitenkaan näytä ymmärtävän tätä, eikä siten piittaa Jeesuksen kiellosta, vaan levittää tietoa parantumisestaan kaikille. Tämän takia Jeesus ei voi enää mennä julkisesti kaupunkeihin tekemään työtään.

Miten me voimme haitata evankeliumin levittämistä?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 4, s. 208–223 tai *Aikakausien Toivo*, s. 228–244 tai *Rakkaudella Isältä*, s. 179–192.

”Jeesus puhui synagoogassa valtakunnasta, jota hän oli tullut perustamaan, ja tehtävästään vapauttaa sielunvihollisen vankeja. Kauhun huuto keskeytti hänen puheensa. Eräs mielisairas juoksi esiin kansanjoukosta ja huusi: ’Voi, mitä sinulla on meidän kanssamme tekemistä, Jeesus Nasaretilainen? Oletko tullut meitä tuhoamaan? Minä tunnen sinut, kuka olet, sinä Jumalan Pyhä.’

Syntyi suuri hämminki. Kansan huomio kääntyi pois Kristuksesta, eikä hänen sanojaan enää kuunneltu. Tämä oli saatanan tarkoitus hänen johtaessaan uhrinsa synagoogaan. Mutta Jeesus nuhteli riivaajaa sanoen: ”’Vaikene ja lähde hänestä.’ Ja riivaaja viskasi hänet maahan heidän keskelleen ja lähti hänestä häntä ollenkaan vahingoittamatta.’ – –

Hän, joka kiusauksen korvessa oli voittanut saatanan, joutui taas vastakkain vihollisensa kanssa. Vihollinen käytti kaikkea voimaansa pitääkseen uhrinsa vlassaan. Perään antaminen tässä merkitsisi voiton antamista Jeesukselle. – – Mutta Vapahtaja puhui niin kuin se, jolla on valta, ja vapautti vangin.” (4AO 211, 212.)

Meidän Herramme oli ahkera palvelutyössään siirtyen paikasta toiseen ja ollen lähes jatkuvasti tekemisissä monien ihmisten kanssa. Miten hän pystyi säilyttämään levollisen ja vakaan suhtautumisen työhönsä ja kohtaamiinsa ihmisiin? Varmasti sen ansiosta, että hänellä oli päivittäinen kokemus rukouksesta.

Pohtikaa, mikä olisi teille itselle sopiva aika rukoukseen ja Raamatun tutkimiseen. Selvittäkää, mikä toimii teille parhaiten, ja käyttäkää sitten tuo aika Pyhän Hengen ja Jumalan sanan ohjauksessa kehittääkseen levollista henkeä itsessänne.

Keskustelunaiheita:

1. Keskustelkaa rukouksesta ja siitä, miksi se on niin tärkeää kristillisessä elämässä. Millaisia kysymyksiä ihmisillä voi olla rukouksen tarkoituksesta ja tehokkuudesta?

2. Keskustelkaa siitä, millaisissa tilanteissa voi toisinaan olla parasta, että emme kerro uskostamme liikaa. Milloin näin saattaa olla viisainta, ja miten voimme toimia näin vaarantamatta todistustamme?